

Az örület tengerén

Az örület tengerén szálltam,
zselatinból váltak a copfjaim,
és úgy dőlt belőlem a fos, mintha hátul hugyoznék.
Iszonyúan remegett a kántor,
ahogy a csillagok előbuktak a térzsák hasadékából,
és szálas fenyők
markolták a jobbomat.

Azon töprengtem éppen,
hogyan is gondolkodjam tovább,
amikor ijedtemben elejtettem a stafétabotot.

Olessák Róbert